

Siemens Intern

Onsdag 13. mars 1974 Nr. 2

Idrettsglede på Sluppen Nytt gedigent trimrom er tatt i bruk

Mosjonistene på Sluppen ser lyst på tilværelsen. I over en måned har våre kolleger i Trondheim kunnet boltre seg i et flunkende nytt trimrom-anlegg. 130 kvadratmeter i Elektrovarmefabrikken er viet fysisk aktivitet.

Som innrednings-konsulent har man benyttet Stein Johnsen, og mosjonisten har fått et bredt tilbud. Her er treningsapparater som burde friste noen og enhver. For riktig å stimulere til innsats kjøres det stereofonisk bakgrunnsmusikk. Garderober og dusj har man selvsagt og det er sogar innredet et eget intimt pauserom. Les om trimrommet på side 6.

Olav Heggland har ikke glemt sine gamle kunster som høydehopper. Høydestativet med skikkelig nedsprangsmatte er et av de mange tilbud trimrommet byr på.

Siemens A/S med årsrapport

For første gang skal Siemens i Norge utgi en årsberetning. Riktignok utga vi ifjor en spesialutgave av Siemens Intern med mange opplysninger fra regnskap og drift, men dette var ingen offisiell rapport med styrets beretning og andre tradisjonelle innslag.

I år kommer den altså, og blir fordelt til firmaets kunder og forbindelser, samt til de ansatte. Den vil være ferdig trykket i løpet av mars måned.

Rokeforbud i kantinen?

Bør det innføres rokeforbud i våre kantiner. Ja, svarte 63 prosent under en avstemning hos Seksjon Elektromed i Rosenborggaten i Oslo. Debatten om passiv røking har derved også nådd vårt firma, og det kan være på tide at Siemens Intern beskjeftiger seg litt med problematikken. Se side 4.

Rift om sjåfor-stilling

Sluppen søkte sjåfor gjennom dagspressen. Arbeidsfeltet skulle omfatte en del representasjonsskjøring med privatbil. Kan-skje det var dette som lokket? I hvertfall ble det en voldsom rift om stillingen. Telefonen glødet og utenfor personalavdelingen var det stor trengsel blant de "voksne menn med plettfri vandel og godt humør".

Personalavdelingen noterte seg 68 skriftlige søknader. Antall henvendelser og hvor mange som snudde da de så køen, det er det ingen som har oversikt over.

Hvem eier Siemens?

Du behøver ikke skamme deg over at du ikke kjenner svaret. Ledelsen i Stammhaus er ikke alltid så sikker selv. År om annet forsøker man derfor å kartlegge forholdet. Pr. 15. august ifjor foretok firmaet en slik undersøkelse og resultatene foreligger nå i en liten trykksak.

Siemens AG har 352.000 aksjonærer i 124 land. 95 prosent av dem er privatpersoner og denne gruppen representerer over halve aksjekapitalen. Den nest

største gruppen er banker, forsikrings- og investeringselskaper som står for 26% av kapitalen.

Aksjene begynner å bli populære blant "mannen i gata". Stadig flere arbeidstakere blir Siemens-aksjonærer. Statistikken for Forbundsrepublikken viser en markant økning sammenlignet med undersøkelsen fra 1970, og arbeidstakere har nå hånd om en fjerdedel av kapitalen.

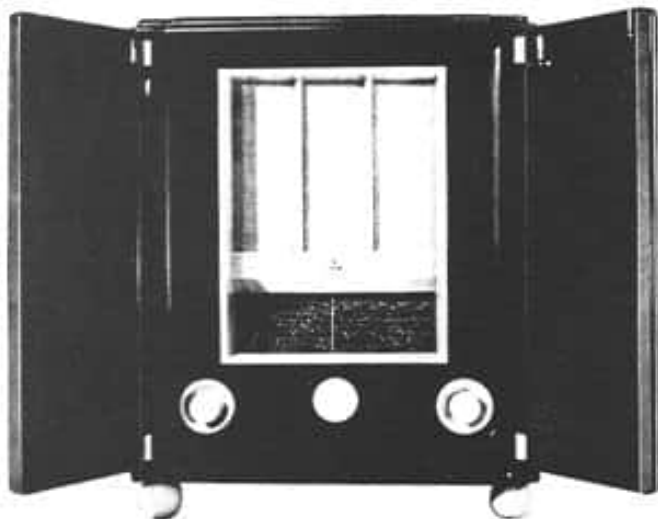
Når det gjelder Siemens i Norge, eies alle selskapets aksjer av Siemens-konsernet hovedsaklig via holdingselskapet Siemens Beteiligungen Ltd, Canada.

Inspirert av flygelet:
Radio i kjole og hvitt

I begynnelsen av 20-årene tok Siemens & Halske opp produksjonen av radiomottakere. Oppfinnelsen av høyttaleren gjorde radioen straks mer attraktiv. Radiostasjoner skjøt opp som paddehatter. Radioen var definitivt på full fart inn i de tusen hjem.

I denne geskjeften støtte svakstrømsingeniørene i firmaet på helt nye og ukjente problemer. Akkvisisjonen var ikke lenger fortrolige samtaler ingeniører imellom. Nei, nå henvendte man seg til vanlige forbrukere. Folk som ikke forsto et dugg av

Designfiasko 1932: Der Herr im Frack.

Slik så en Siemens-radio ut i 1923. Denne modellen ble kalt toget, fordi den besto av tre deler som ble koblet sammen.

Med bare den midterste delen fikk man kun inn lokalstasjoner over hodetelefon. Den venstre komponenten forsterket svake radiosignaler - den høyre tjente som sluttforsterker for høyttaleren. I tillegg trengte man en akkumulator og et anodebatteri.

den nye teknikken. Pris og kvalitet var ikke alene de avgjørende salgsfaktorene. Konkurrenter var det godt om. Annen hver radio-amatør startet opp produksjon i kjelleren.

Mindreverdige produkter som attpåtil lå over i pris, gjorde det bra på markedet. Radioene var ofte utstyrt med "krims-krams" som blikkfang - deler uten noen teknisk funksjon. Det var ikke det vi idag kaller god design. Kuler, bøyler og spoler skulle gjøre mottakeren enda mere mystisk og overnaturlig.

I Siemens gremmet man seg. Noe måtte gjøres! Da AEG noen år tidligere ansatte et par kunstnere til å utforme produkter, ja da gliste man godt hos Siemens. I 1932 var også Siemens moden for et bohem-innslag.

Hans Domizlaff ble kontaktet. Oppgaven hans var i første omgang radioens utforming. Kunstneren og psykologen trakk seg tilbake noen dager med mye tobakk og sterk kaffe. Konklusjonen hans ble:

— Radiomottakeren må i fremtiden ansees som et møbel, og i utformingen bør man ta hensyn til dette.

Så langt var alt bra, men hans neste kreative visjon ble kostbar for firmaet:

— Radioen er også et instrument. Den vil overta flygelets posisjon i det moderne hjem. Vi skal trekke paralleller til flygelet - det gir assosiasjoner om god klang og tidløs design. Flygelet med sin form, sin sorte ibenholt og hvite elfenben har passet til alle innredninger til alle tider.

Ledelsen var besnæret av tanken om å kunne løse designproblemet en gang for alle. Domizlaff fikk grønt lys.

Ikke bare kopierte han ibenholtene og elfenbeinet, han var også på god vei til å få lik vekt. Prototypene hostet energiske protester fra selgerhold. Men ledelsen lot seg ikke rokke. "Herren i kjole og hvitt" som radioen het internt, ble satt i masseproduksjon.

At man ikke solgte noe den første sesongen, tok ingen særlig tungt. Det tar tid å innføre noe nytt. Da også neste sesong ble en fiasko, kjørte man igang en stor reklamekampanje. Forgjeves. Tredje sesongen ble enda verre. Domizlaff's stjerne var sterkt dalende. Firmaet avskrev et par millioner mark, og kvittet seg med lagerbeholdningen i utlandet til gi-bort-priser.

Domizlaff stakk var nok litt før sin tid. På meg minner kabinettet mye om de radioene som ble produsert like før og en stund etter krigen.

SEA

Vidundermaskin fra Siemens som til og med tørker tøyet - helt tørt

Siwamat 790 tørker tøyet i trommelen uten at vanndampen slipper ut av maskinen.

I disse dager introduserer Siemens på det norske marked en helt ny type vaskemaskin, Siwamat 790, som kan både vaske, sentrifugere og tørke tøyet - helt tørt. Maskinen skiller seg ikke særlig fra vanlig helautomatiske vaskemaskiner i det ytre - om man da ikke skal nevne at den har moderne topp-ilegg og er bare 45 cm bred. Det som på en avgjørende måte skiller Siwamat 790 fra andre vaskemaskiner er sentrifugeringen med intervallautomatikk og varmetørkingen med kondensering av vannet - to helt nye teknikker som for husmoren betyr at hun kan ta tøyet helt tørt, luftig og uten rynker og skrukker ut av maskinen.

Dampen blir kondensert

Intervall-automatikk er betegnelsen på et nytt sentrifugeringsprinsipp. Kort sagt vil det si at tøyet blir sentrifugert inntil 7 ganger etter hverandre, med stadig økende hastighet og med tromling av tøyet mellom hvert intervall.

Denne metoden bringer restfuktigheten i tøyet ned i 67% på en meget skånsom

måte. For å få helt tørt tøy overtar varmetørkingen. Denne foregår inne i selve maskinen, og uten at man behøver å flytte på tøyet. Det naturlige spørsmål man stiller seg er hvor dampen blir av. Svaret er at den blir kondensert, på samme måte som man kan se at vanndamp i luften avsettes på kalde vinduer i form av dugg og væte. Under tørkingen tromles tøyet mens det blir varmet ved stråling fra 4 elementer på tilsammen 1500 watt. Dampen fra tøyet slår seg ned som vanndråper på den kalde ytterbeholderen som overrisles med kaldt vann. Det pumpes senere ut sammen med kjølevannet. Det blir ingen dampdannelse i rommet, og man trenger ingen avtrekkskanaler for å få vekk fuktig luft.

Konkurransedyktig pris

Siwamat 790 er naturligvis ingen billigmaskin, men i sammenligning med vaskemaskiner og tørketromler som i kombinasjon kan gi tilnærmet den samme behandling av tøyet, er den meget konkurransedyktig.

Velkommen nyansatte

Siemens Sluppen

Erik Johnsen, Anleggskonstruksjon
Arne Sollie, Anleggskonstruksjon
Åse Vikhammermo, Bokholderi
Egil Feragen, Prod.tekn. avdeling
Gunhild Halstenssen, Ålesund
Jarle Volden, Elektrovarmefabrikken
Lars Løset, "
Håkon Johansen, "
Brynjar Dahlo, "
Arne Berg Jensen, "
Kjell Hulsund, Sterkstrømfabrikken
Ove Baatnes, "
Adolf Andresen, "
Snorri Kristinsson, Installasjonsavdelingen
Leif Mastad, "
Frode Urvik, Installasjonsavd., Ålesund

Siemens Linderud

Sissel Bakken, EDB-avdelingen
Tormod Tollefsen, Seksjon Teleteknikk
Ove Marås, R/O-montasje
Andreas Feragen, Seksjon Teleteknikk
Anne Karin Storhaug, Posten

25-års jubilarer

1.4.: Dag S. Anderssen, S/O
20.4.: Trygve Thunes, S/O
28.4.: Aksel Holm, S/O

Oppnådd pensjonsalder

3.2.: Sverre Løvold, S/T

70-års fødselsdag

21.3.: Reidar Nilsen, S/O

Hjertelig takk

for den nydelige gaven som jeg fikk til min 50-års dag. Erna Clem

Hjertelig takk

for oppmerksomheten i anledning av min 60-års dag. Thomas Morland

Fleksitid er bra

- men medfører den unødig pirk?

Etter en lengre periode med fleksitid som prøveordning vurderer firmaet å innføre dette som en fast ordning. I Oslo er det opprettet et utvalg som skal granske de gjeldende reglene og eventuelt foreslå justeringer. Vi spør Irene Skjerve, som er med i utvalget, om hun liker fleksitiden.

— Ordningen er fin den. Fleksitiden gir oss større frihet.

Men systemet kan også fremelske "pirk" og en byråkratisk holdning til arbeidet. Man kan ikke alltid bare tenke i desimalminutter. Det gjelder såvel de ansatte som firmaet.

— Hva vil utvalget ta opp?

— Foreløpig har vi bare hatt et innledende møte. Vi har notert oss endel punkter uten at utvalget har tatt stilling til noen konkrete saker ennå.

Personlig vil jeg gå inn for at så mange som mulig får fleksitid. I produksjonen har de fulgt opp, og med en skikkelig vaktordning burde systemet etter min mening la seg gjennomføre ved lageret og på serviceavdelingene.

Jeg kan være enig i at kontrollen idag er sløsing med dyr arbeidskraft. Etterregning f.eks. bør ikke avdelingssjefene sitte med. Den utføres like godt av andre på avdelingen eller sentralt for hele huset. Misforstå meg ikke - jeg er motstander av formynderi, men det går vel an å få litt mer system inn i kontrollarbeidet.

— Du er det eneste kvinnelige medlem i utvalget. Er du opptatt av likestillingsproblematikken?

— Ja, jeg mener generelt at vi burde være bedre representert og tatt mer alvorlig når det gjelder tillitsverv. Jeg tror at vi kanskje

ofte får tillitsverv bare fordi komiteen trenger en som kan skrive møteprotokollen på maskin. Trio

Irene Skjerve: Mer system inn i kontrollarbeidet.

Flertallet i kantinen mot røking – men de kvier seg for drastiske forbud

Skal vi snart få spise urøykt mat? Under denne provoserende overskriften gikk det ut et sirkulære til de ansatte på Seksjon Elektromed i Oslo. Luften i kantinen klokken kvart på 12 ble stemplet som nærmest helsefarlig. Initiativtakerne fremmet forslag om at det ikke skulle røkes på spisesalen i Rosenborggt. I januar holdt man avstemning. Hele 63% viste seg å være tilhengere av et røkeforbud.

– Kan resultatet forklares på bakgrunn av avdelingens medisinske tilknytning? Vi spør Kåre Bondkall.

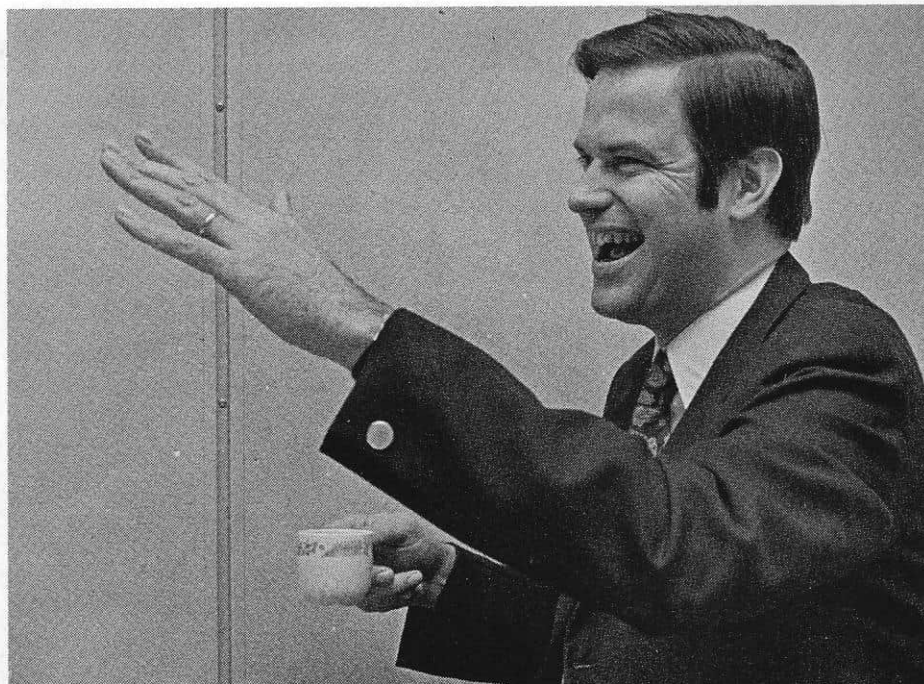
– Neppe, resultatet skyldes mest kantinen selv - ventilasjonen er minimal. Luften er dårlig. Vi som røker er også enig om den saken.

– Jeg ser dere har en foldevegg i kantinen - kunne man ikke lage egen "røkesalong".

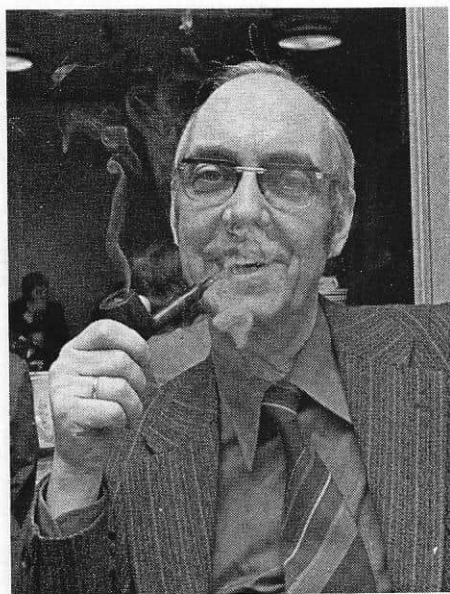
– Vi har vært inne på tanken, men de fleste har "faste bord" i spisepausen som de nødig forlater.

Vi vender oss til Bengt Elter, ikke-røker og en av de 34 som stemte for et forbud.

– Dere håndhever ikke forbudet særlig

Bengt Elter vifter bort røken med et smil. Røkerne er bare blitt anbefalt om å respektere avstemningen. Luften er blitt bedre allerede. Antakelig blir det ikke aktuelt å sette forbudet ut i livet.

Kåre Bondkall tar en pipe til kaffen. Som de fleste røkere mener han tobakken smaker best etter maten.

strengt. Jeg ser flere som røker.

– Vi innførte ikke forbud likevel. Til tross for at vi har flertallet i ryggen kvier man seg for et slikt drastisk inngrep. Røkerne er bare blitt anbefalt å ta hensyn til resultatet av avstemningen. Luften er faktisk blitt mye bedre allerede. Parallelt forsøker vi å fjerne røken med ventilatorer i vinduene. Det kan jo tenkes at virkningen av en bedre ventilasjon og en innskrenket røking blir så god at luften ikke lenger er til sjenanse for noen.

Spesielt gledelig er det at ungdommen har "vett i skallen". Oppslutningen om ikke-røkingen er avgjort best blant de yngre medarbeiderne.

Hvor lenge lar de seg kue – ikke-røkerne?

Jeg etterlyser gode argumenter for hvorfor vi skal røke i kantinen. Selv hører jeg til den delen av befolkningen som fra vitenskapelig hold er spådd et kort og usunt liv. Jeg røker og jeg har ikke tenkt å slutte. Jeg ville så gjerne forsvare tobakken, men jeg finner ingen gode argumenter. I en saklig diskusjon med ikke-røkere kan vi bare ty til visdomsord å la NRK-filosofen Stutum. Vi er på defensiven.

Stadig flere forbud

Vi røkere har med bekymring registrert stadig flere forbudskilt. Tidligere var "røking forbudt" bare en sak mellom oss og brann-tilsynet. Idag står det ikke-røkere bak. Det er skjedd en mentalitetsforandring hos ikke-røkeren. Han har vel aldri likt å få blåst røk i ansiktet, men i motsetning til før, tar han idag til motmæle.

Passiv røking

Passiv røking er faguttrykket for den ufrivillige inhalering av nikotin i røkfylte lokaler. Er røking farlig, så kan dette fenomenet heller ikke være helt sunt selv om nikotindosene er mindre.

Rent privat tror jeg at ikke-røkeren, like lite som røkeren, til daglig tenker på de medisinske langtidsvirkningene. Det er lukten som får ham til å reagere. At lukten

også er helsefarlig, demper selvsagt ikke gemyttene.

Nese for røkelukt

Når det gjelder lukten, så tror jeg at vi bagatelliserer ikke-røkerens plager. Ta opp temaet "røkfylte rom" med en som ikke nyter tobakk. Du vil bli overrasket over med hvilken heftighet disse ellers så sindige menn og kvinner deltar i debatten. Dette er et problem for de fleste og aggresjonene ulmer under overflaten. Ikke-røkere utvikler en fantastisk nese for røkelukt, eller rettere, vår nese er så sløvet at vi ikke skjønner hva de snakker om. Mine cigarillos væres f.eks. i en radius på 30 meter i kontorlandskapet.

Hvor lenge lar de seg kue?

Vi kjenner også forskjell på frisk luft og en nikotinmettet atmosfære. Men oss gjør det ikke noe. Ikke-røkeren reagerer med kvalme og nedsatt matlyst. Når temaet bringes på bane er vi røkere verbalt mer eller mindre enig om at det er bølge-opptreden å utsette våre medmennesker for et slikt ubehag. Men i praksis, når kvalene ved å la være melder seg, da er vi oss selv nærmest. Hittil har motparten latt seg kue. Men jeg tror de dagene snart er talte. Enten må vi finne gode innlysende argumenter for hvorfor vi skal røke på bekostning av andres trivsel og velvære - ellers så må vi la det være. SEA

Fagbrev til 18 svakstrømsmontører

Tirsdag 12. februar var en merkedag for 18 svakstrømsmontører fra Oslo. Ved en enkel seremoni i foredragssalen på Linderud fikk de nybakte montørene overrakt fagbrevene sine. Ikke for det - flere av dem hadde rukket atskillig praksis siden eksamensdagen. Utdelingen omfattet nemlig fagprøver fra de tre siste årene.

Det er Norske Elektrisitetssverkers Forening som administrerer fagprøven og NEVF ved Hallvard Brendemo sto også for utdelingen. Blant gratulantene registrerte vi Kjell Strand fra Provenemda, Elektroinstallatørens Landsforbund ved Tor Håve og Ludvik Jakobsen fra fagforeningen. Han dekket samtidig begivenheten for medlemsbladet "Elektrikeren". I talene for dagen var gjennomgangstemaet videreopplæring. Med den rivende utvikling som finner sted i faget, så kan ikke en svakstrømsmontør tillate seg å sove på sine laurbær.

Fra Siemens kan vi gratulere følgende montører med fagbrev for svakstrøm (fra venstre): Slegfrid Zupfer, Ola Hellesd, Vidar Skofteby og Arild Johnsen.

Arrangementet i forbindelse med utdelingen går på omgang blant de store utdanningsbedriftene. Odd Eriksen fra AKA fikk istand en hyggelig og uformell sammenkomst. Gjestene ble traktert i kantinen, telefonsentralen - som forøvrig er den ene-

ste i sitt slag i Skandinavia - ble sakkyndig beundret. Trygve Gundersen holdt et lite foredrag over emnet "Svakstrøm og automatiseringsteknikk" og til slutt viste man filmen om firmaets engasjement ved Olympiaden i München.

"3-gears katalogen" er kommet

Under denne vignetten ble det i februar sendt ut en ny perm til elverkskundene våre. Meningen var at kundene skulle flytte innholdet fra den gamle permene over til den nye, samtidig som innholdet ble noe bygget om.

Denslags forsendelser har en tendens til å bli liggende en stund i inn-kurven hos mottakeren. For å motvirke dette har man

gjort seg spesielt flid med introduksjonen. Blant annet følger det med en sjekk-liste som skal hjelpe kundene til å kontrollere at permene etter ombygging har komplett innhold. Blir sjekk-listen returnert innen 8. mars, er kunden automatisk med i en trekning av en støvsuger og fem kaffetraktere.

Selve ringpermen er i en usedvanlig robust og gedigen utførelse. Permen besto med glans "fritt-fall" testene. Fra leverandøren har vi en garanti på fem år for mekanikken. Selve lukke-mekanismen er av en ny konstruksjon med tre innstillinger. Disse "tre gearene" er behørig forklart i bruksanvisningen.

Her er et lass på 909 nye katalogpermer klar for utkjøring til elverkskunder.

Oljekrisen er over - sparingen fortsetter

Oljesparingen er over for denne gang. Bruker vi nå igjen oljefyren på Linderud? Vi spør Trygve Larsen.

Forst må jeg arrestere en misforståelse. Restriksjonene på salg av fyringsolje er riktignok opphevet, men oljesparingen fortsetter. Vi bruker elektrokjelene og takket være en mild vinter har det vært tilstrekkelig.

Det er vel kanskje også like billig?

Nei, for vårt anlegg svarer det seg fremdeles å bruke olje.

Skrues ventilasjonsanlegget ned ut over kvelden?

Ja, vi fortsetter det sparetiltaket. Luftforbruket er selvsagt mindre i nesten tomme lokaler, slik at vi trygt kan senke luftvekslingen uten at luftens kvalitet blir dårligere. Vi har heller ikke mottatt noen klager.

Egentlig har vi tidligere sløst med ressursene, når vi kjørte ventilasjonen for fullt til kl. 22.00.

Nytt avtrekk gir bedre arbeidsmiljø på lakkavdelingen ved Sterkstrømsfabrikken

På lakkavdelingen ved Sterkstrømsfabrikken er det i vinter montert nye sprøyte-kabiner og nytt friskluftanlegg for disse.

Friskluftanlegget leverer 25.000 m³ luft pr. time, og for oppvarming av luften er det installert et elektrisk varmebatteri på 300 kW.

Samtidig er det anskaffet nytt sprøyte-

utstyr hvor man sprøyter med oppvarmet lakk uten luftspredning.

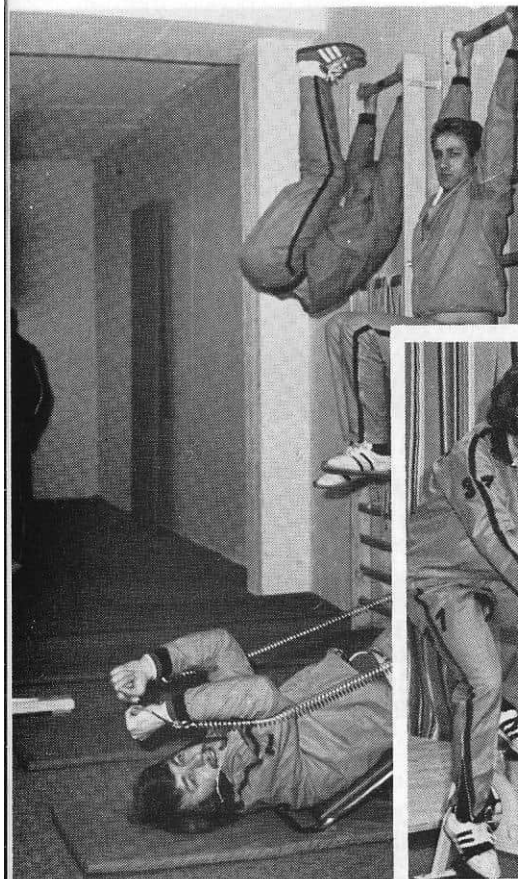
I disse dager bygges også en ny avfettingskabin med eget ventilasjonsanlegg. Installasjonene er i sin helhet gjort for å bedre arbeidsforholdene. For å øke kapasiteten vil det i de nærmeste uker bli montert nok en sprøytekabin.

Her er det Jan Pettersen som håndterer sprøypistolen i en kabin med nytt avtrekk.

Milepæl i vår bedriftsidrett:

Stort og velutstyrt trimrom taes i bruk av mosjonistene på Sluppen

Øverst til venstre:

Ribbeveggen kan brukes til mange forskjellige øvelser. Her demonstrerer Øyvind Hernes (nærmest), Torbjørn Sumstad og Tore Trondvold.

Hans Hagseth instruerer Kirsten Fossum og Synnøve Ottosen i riktig bruk av ergometersykkelen.

Salutt for det nye trimrommet. Arild Åsdam (t.v.), Johs. Hellesvik og Olav Heggland prøver seg på miniatyrskyting. Banen er 15 meter og den har 6 skiver.

Torsdag 17. januar 1974 ble en historisk dag for Siemenslaget i Trondheim. Trimrommet, som lenge bare har vært en fjern drøm, var nå etter en hektisk byggeperiode endelig blitt en realitet.

Under åpningen ønsket Siemenslagets formann, Øyvind Hernes, gjestene og pressen velkommen. Han redegjorde kort for rommets muligheter og for det arbeid som var nedlagt i prosjektet.

Formannen i trimutvalget i Sør-Trøndelag Idrettskrets, Kåre Halse, formannen i Sør-Trøndelag Bedriftsidrettskrets, Hans Hagseth, søster Solveig fra legekontoret og Olav Heggland, Johs. Hellesvik og Arild Åsdam fra bedriftsledelsen fikk så æren av å avfyre de første skudd som derved markerte åpningen av trimrommet.

Skal vi forsøke og knytte trådene bakover, kan vi godt si at tanken om et trimrom på Sluppen nesten er like gammel som hele anlegget. For hvert nytt byggetrinn har spørsmålet om trimrom blitt drøftet, men da betydningen av trim først i den senere tid har kommet i fokus, kom det aldri lenger enn til planleggingsstadiet. For ca. 1 1/2 år siden ble så de første henvendelser gjort i forbindelse med den siste utvidelsen av Elektrovarmefabrikken.

I samarbeid med Stein Johnsen og Chr. Moberg A/S ble det utarbeidet et forslag til trimrom som ble oversendt ledelsen.

3/4 år senere var lagerbygget ferdig, og det ble gitt gult lys for prosjektet. Det ble nå oppnevnt en trimromskomite bestående

av: Øyvind Hernes, Leif Jacobsen, Robert Kristiansen, Svein Johan Pedersen og Tore Trondvold.

Etter en del frem og tilbake mellom ledelsen, Elektrovarmefabrikken, Regionsverkstedet, Siemenslaget, arbeidstilsynet og branninspeksjonen ble det i begynnelsen av november gitt grønt lys og trimromsplanene kunne settes ut i livet.

Da trimrommet med tilhørende pause-rom skulle settes i stand på dugnad, ble en av komiteens viktigste oppgaver å skaffe og organisere folk. Dette gikk over all forventning, og i løpet av de ca. 6 uker byggeperioden varte, har ca. 60 medlemmer lagt ned bortimot 50 dagsverk.

Når det gjelder finansieringen av rommene, så har bedriften kostet alle materialer til den bygningstekniske innredning i tillegg til idrettsutstyr for ca. kr. 8.000,-.

Rommene byr på mange muligheter. På 130 kvadratmeter finner vi bl.a. en 15 m skytebane for miniatyr cal. 22 med 6 skiver. Videre finnes to komplette bordtennisbord, to ergometersykler og et roapparat.

For trimmere som ble imponert av Leif Jensen under München-OL finnes det også komplett vektløfterutstyr med vekter til over 100 kg i tillegg til håndmanualer.

Høydestativ med skikkelig nedsprangsmatte finnes også, og det er gode muligheter for å hoppe høyde både med og uten tilløp.

Ribbevegger, skråbenker, trimmatta, hoppetau og sandsekker er det også nok av til de som er interesserte.

Ved siden av trimrommet ligger et pause-rom på ca. 20 m² hvor det blir anledning til å slappe av mellom slagene. Rommet har et intimt interiør og fungerer samtidig som møte- og klubbrom for Siemenslaget, og avhjelper således et lenge følt savn.

Stereogruppen har utstyrt såvel pause-rom som trimrom med førsteklasses stereoanlegg.

Garderober med dusj finnes i umiddelbar nærhet og har kulvertforbindelse med trimrommet.

Den foreløpige timeplanen for trimrommet ser slik ut:

Mandager	1600-1900	Fri trimming.
		Instruktør til stede.
		Muligheter for av-
		legging av idretts-
		merkeprøver.
1900-2030		Styrketrening med
		instruktør
Tirsdager	1600-1900	Fri trimming.
		Instruktør til stede.
		1900-2300
		Fri trimming.
Onsdager	1600-2300	Skyting (trening)
Torsdager	1600-2300	Fri trimming
Fredager	1600-2300	Fri trimming
Lørdager	0800-2300	Fri trimming
Søndager	0800-2300	Fri trimming

På arbeidsdager vil trimrommet være stengt i kjernetiden 0900-1500. Ellers er rommet åpent, også på fridager. Til såvel Siemenslagets medlemmer som deres ektefeller sier vi derfor:

— VEL MØTT TIL TRIM!

—tt—

Sluppen sport

På tross av mørketid og rester av juleflesk drives det aktivt i de fleste idrettsgrupper innen Siemenslaget i Trondheim.

Skigruppen som er den eneste egentlige vinteridrettsgruppe vi har, er godt igang med sesongen. I lengere tid har de vært med på forberedelsene til "Markatrimmen", et turlangrenn over 3 mil for trimmere. Rennet, som arrangeres av Trondhjems Skiklubb og bedriftsidrettskretsen gikk av stabelen 10. februar og samlet over 400 deltagere på tross av TV-sporten.

Lordag 16. februar arrangeres det årlige barneskirenn på Lian.

Merkerenn og Siemensmesterskap er ennå ikke terminfestet.

Håndballgruppen har også etter hvert gått mer og mer i retning av å bli en vinteridrett. På grunn av manglende banemuligheter er det bare damene som får spille utendørs seriehåndball om sommeren. Ellers spilles det håndball utelukkende om vinteren innendørs.

Damelaget har hatt en del problemer med å stille lag i høstsesongen, men til tross for det ligger laget på en 4.plass på tabellen. Nå ser imidlertid disse problemene ut til å løse seg, og 3-1 seier over Nidar/Erbe i siste kampen viser at damene våre er på rett vei.

Televerket	6	6	0	0	33-15	12
Felleskjøpet	6	5	0	1	27-13	10
Forretningsb.	6	4	1	1	21-16	9
Siemens	6	3	1	2	17-16	7
Comtec	6	2	2	2	22-24	6
NKL	6	2	2	2	6-8	6
Mixtura	6	1	2	3	16-19	4
Trygdekont.	6	1	2	3	17-26	4
Storebrand	6	0	2	4	19-28	2
Nidar/Erbe	6	0	0	6	6-21	0

Herrehåndballen er for tiden inne i en blomstringstid. Etter en noe famlende åpning av årets serie har førstelaget nå gjen-erobret plassen på toppen av 1.divisjonstabellen som når 3 serieomganger gjenstår, ser slik ut:

1	Siemens I	6	411	66-69	9
2	Elektro NTH	6	402	61-46	8
3	Politiet I	6	402	62-48	8
4	Grendahl	6	321	51-45	8
5	Saltic I	6	222	59-58	6
6	N.G.Ua	6	303	44-44	6
7	Fjeldseth I	6	222	65-66	6
8	Fjellanger I	6	213	51-63	5
9	R.I.F.	6	204	46-52	4
10	N.K.L. I	6	006	39-71	0

Neste serieomgang blir sannsynligvis avgjørende for seriemesterskapet. Da møter vi Elektro NTH som ligger på andreplass 1 poeng bak oss. De to siste lagene er Grendahl og N.G.U.

Andrelaget, som ligger i 3.divisjon, har i år ikke hatt evnen til å vinne jevne kamper. Flere ettmålstap gjør at laget bare

ligger på en 5.plass på tabellen. De vanskeligste lagene er imidlertid unnagiort, så det er bedring i sikte.

Den siste tilvekst, tredjelaget, som i år startet opp i 4.div. spiller stort for tiden. Seier 14-11 over Garnisonen II og 16-5 over Sundt lover godt, men noen unødige tap i begynnelsen av sesongen gjør at tabellplasseringen er heller beskjeden.

Fotballgruppen trener som aldri før. 1 1/2 time to ganger i uken trenes det med Jostein Setsås som faglig leder. Til våren skal vi stille to lag foruten oldboyslag og oppslutningen om treningen er god. Evt. nye interesserte kan henvende seg til R. Kristiansen, K. Engan, B. Odden eller R. Pallesen.

Friidrettsgruppen har fått langt bedre muligheter nå når trimrommet er åpent. De første idrettsmerkeprøver i 1974 er allerede avlagt, og vi benytter anledningen til å minne om at det er anledning til å avlegge prøver hver mandag mellom kl. 1600 -1900.

Skytegruppen har nå kommet igang igjen med regelmessige skytekvalder. Sesongens første lagmatch mellom Sentral-sykehuset og Siemens ble vunnet av Siemens med 2298 mot 2153 poeng.

Siemensturneringen skal i år arrangeres av Siemenslaget i Oslo, og vi vil i den forbindelse be håndball- og fotballspillere der nede legge seg i hard trening slik at det kan bli litt spenning i kampene. —tt—

Årsfesten i Trondheim

Siemenslagets årsfest gikk i år av stabelen lørdag 9. februar. Stedet var som vanlig Prinsen Hotell, som for anledningen var vakkert pyntet med friske blomster.

Hele 380 gjester, deriblant gledelig mange pensjonister, hadde tatt frem sitt beste humør og gikk helhjertet inn for å sette ut i livet de siste resultater fra anvendt festforskning.

Spesielle gjester var direktor Nils Simonsen m/frue fra direksjonen i Oslo.

Etter en velsmakende sherry ble alle ønsket velkommen av festkomiteens formann Kjell Fiones, som også introduserte kveldens toastmaster C.O. Solberg.

Nå var tiden kommet til kveldens kulinariske høydepunkt: Skalldyr i skjell etterfulgt av dyrestek og ribbe med rødvin.

På tross av at maten, som ifølge Solberg, på grunn av oljekrisen bare ble servert en gang, kan en trygt regne med at alle var godt forsynt da den materielle føde ble etterfulgt av den åndelige.

Siemenslagets formann Øyvind Hernes gav en kortfattet beretning om tingenes tilstand. Hovedvekten ble lagt på de gledelige fakta at trimrommet er blitt en realitet, og at firmastøtten til innværende år fikk en betydelig økning.

Ellers fikk personalavdelingen tips om et kurs som etter formannens mening, var påkrevet.

I beretningen om "rikets tilstand" trakk direktor Arnfinn Johnsen inn eksempler fra andre grener av vårt verdensomspennende firma som satte våre egne resultater og fremtidsutsikter i relieff. De ting Johnsen fortalte virket nok som en tankevekker for de fleste av oss, og viste at vi i vår lille

krok av verden til nå har hatt folk ved roret som har maktet å styre oss utenfor de farligste rev og grunner.

Etter denne oppladningen sprang bomben, eller mere korrekt isbomben. En effektiv innmarsj markerte at desserten stod for tur.

Da skrapingen av skjær mot tomme asjetter stilnet av, grep Simonsen ordet, og som det høyer seg en gjest takket han for maten, samtidig som han uttrykte sin beundring for en folkegruppe vi som trøndere er for beskjedne til å nevne ved navn.

Etter middagen ble det i salongene servert kaffe avec for Trio Fiesta, vårt faste husorkester, spilte opp til dans. Feststemningen nådde som vanlig fort de store høy-

Der og viste ingen fallende tendens for musikken pakket sammen for godt og det ble opplyst at avgang for de spesielle hjemkjøringsbussene var 20 minutter senere.

Til slutt en takk til festkomiteen, som foruten Fiones bestod av Inger Marie Langlo, Aase Torp, Anne Værnes og Ole Soknes. De har all grunn til å være fornøyd med arrangementet.

—tt—

En sliten gjeng i stor stemning etter kampen. Fra venstre: Jack Jansen, Svein Tørud, Roy Hammer, Pål Øistad, Gunnar Kragstad, Svein Kopperud, Erik Bakke, Johnny Nordnes og Øystein Moræus. Av faste spillere forøvrig var ikke Bjørn Flovild og Peter Wegling tilstede.

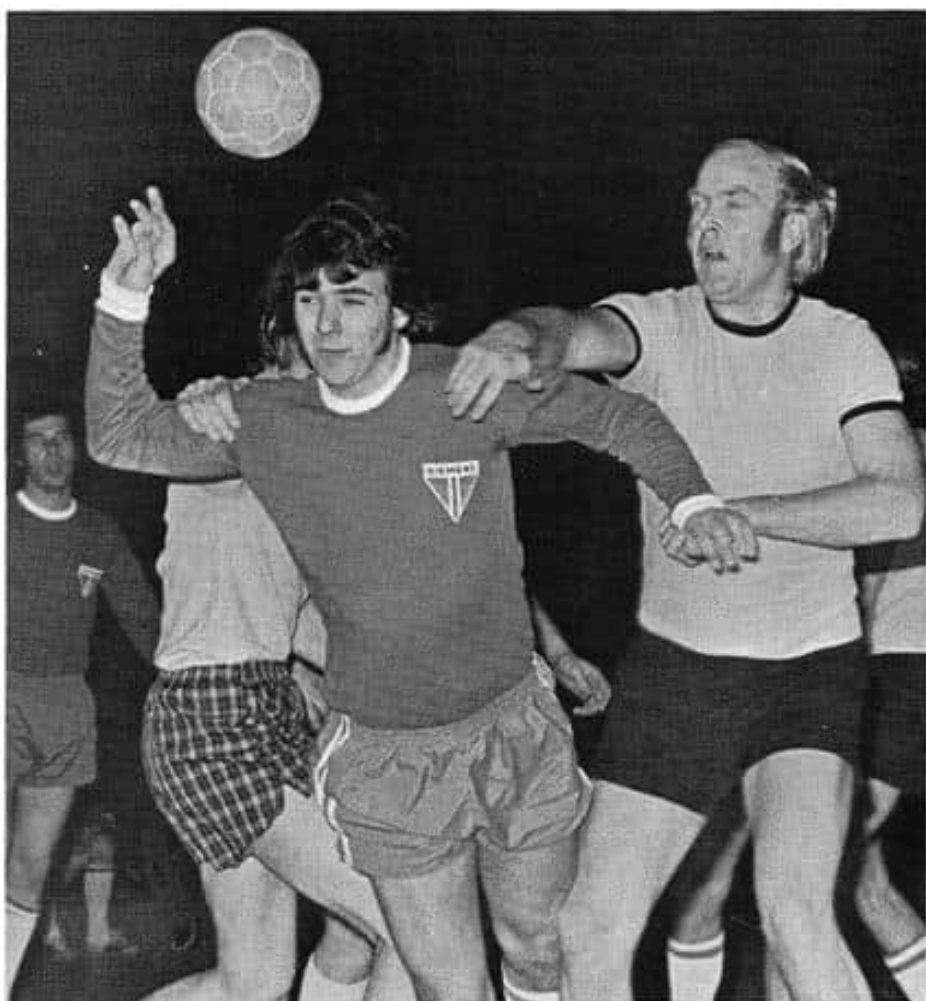
I en sen kveldstid gjallet dette ropet i garderoben på Kadettangen onsdag 13.2. Årsaken? Siemens II hadde vunnet sin siste håndballkamp med 12-3 over P.G. Thomte - hvilket igjen medførte seier i 6. divisjonsmesterskapet innendørs for 1973/74 i Oslo.

2. laget er nytt av året - derav den lave divisjonen de spiller i. Alle nye lag må begynne fra bunnen, og derfor var heller ikke forventningene særlig høye for sesongstart. Laget består av spillere som ser dette som fin mosjon og konkurransetrening som supplement til fotballtrening og andre fritidssysler, og det var påregnet at sterkere lag enn vårt var blant de nye. Desto større var overraskelsen da laget vårt gikk fra seier til seier - og sogar satte ny rekord for håndballen ved å slå Åkermann hele 35-3 i nest siste kamp. Lagets resultater har vært:

Siemens II	- Formaklubben	21-10
"	- FBI IV	10-2
"	- Samas	16-5
"	- Furuholmen	19-8
"	- Kienze II	11-4
"	- Allers II	7-6
"	- Merkantldata	4-6
"	- Åkermann	35-3
"	- P.G. Thomte	12-3

Samlet ga dette 16 poeng av 18 oppnåelige, og en målforskjell på hele 135-47. Vi gratulerer og ønsker lykke til i 5. divisjon neste år!

Trio

Soleklart straffekast da Moræus ble holdt igjen på streken.

Oslo har allerede 957 registreringer i årets Norgestrim

Sluttresultatet av fjorårets Norgestrim resulterte i 91. plass for trønderne og 110. plass for Oslofolk. Dette har ansporet Oslo - nå skal vi forbi S/T på Norgesstatistikken 1974. Vi har derfor startet registreringer helt fra årets begynnelse, og resultatet for januar og februar viser at Oslo allerede har 957 registreringer, eller ca. 1/3 av det totale antall for hele fjoråret.

Dette tegner lovende - hvordan går det med S/T? Utfordringen er der - vi slår dere i år!

Trio

1. laget i Oslo er fornøyet med trekningen av motstandere

Serieinndelingen for sommeren 1974 foreligger i disse dager, og gutta på 1. laget er godt fornøyd med trekningen. Følgende lag er med i vår avdeling: Finn Hansen, Standard Tlf. & Kabel, Stensrud & Son, Jernbanen Grorud, Forenede Trykkerier, OTA II, Aftenposten, Empil, AMV, Freia, Mustad og Siemens I.

- Vi har hatt tildels store seire over 6 av lagene i avdelingen de siste gangene vi har møtt dem, kan oppmann Erik Bakke fortelle. - Når det gjelder de øvrige, er det i grunn bare 2 lag vi virkelig frykter.:

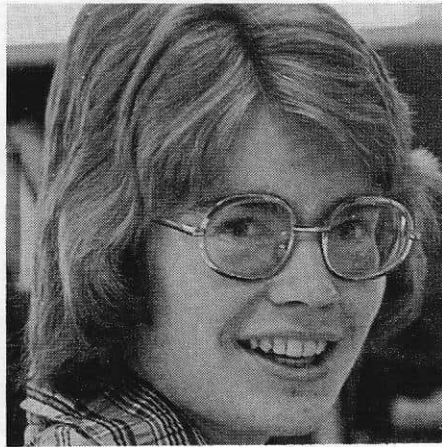
Aftenposten var i finalen mot Kreditkassen ifjor og er et hardt lag, mens Forenede Trykkerier var fjorårets 2. divisjonsmester. Vi håper imidlertid å ha en force på vårparten med bakgrunn i vårt intensiverte treningsprogram, og vi har begge disse lagene for sommerferien, så står vi uten poengtap når høsten tar til, så

Det er vel i grunn nok å nevne at 1. laget vårt har vært helt i teten de siste tre årene, uten å ha klart å sette kronen på verket. Skal det lykkes i år

Hvorfor begynner egentlig jentene i Siemens?

Astrid Methi flyttet til Trondheim fordi forloveden begynte på NTH.

Berit Dahl: Bruk fornavn.

Teresa Hansen: Hilserunden var et mareritt.

Anbjørg Verdal: Siemenslaget, hva er det?

Siemens Intern ved Trio i Oslo og TT i Trondheim har foretatt en liten rundspørning blant våre nyansatte. De rettet på slipset, trakk en kam gjennom håret og i beste Arne Hestenes-stil intervjuet de kun kvinnelige ansatte.

Nå er det bare det å si at intervjuene fant sted lenge før jul. Manus forsvant sporløst og dukket først opp igjen for kort tid siden. Jentene kan knappst kalles nyansatte lenger, men vi har simpelthen ikke hjerte til å kassere bildene. Dessuten skylder vi vel medarbeiderne våre offentliggjørelse. Deres sanne motiv for tilsnakkingen trekkes vel allerede i tvil blant damene. Her følger en mini-versjon:

Astrid Methi, Elektrovarmefabrikken

— Hvorfor begynte du i Siemens?

— Jeg flyttet til Trondheim fordi min forlovede skulle begynne på Norges tekniske høgskole. Hadde det ikke vært for det, så hadde jeg vel fortsatt på Vegvesenets kontor i Vadsø.

Teresa Hansen, personalavd. Sluppen

— Hva synes du om ansettelsesprosedyren her?

— Hilserunden var et mareritt. Jeg vet ikke hvor mange håndtrykk jeg utvekslet den dagen, men det tok flere dager før hånden igjen kunne utføre annet enn risende bevegelser.

Det ble så mange nye fjes at jeg ikke husker et eneste. Forhåpentligvis har slike runder større betydning for dem som allerede er ansatt.

Anbjørg Verdal, AKA, Sluppen

Hun kommer fra Innerøya i Nord-Trøndelag og har også forloveden på NTH. På spørsmålet "Hva vet du om Siemenslaget?" blir hun svar skyldig.

Berit Dahl, Økonomiseksjonen, Linderud:

— Synes du vi skal bruke fru/frk eller bare fornavn på damene våre?

— Fornavn, for all del! Frk. Dahl - det høres ut som jeg er en gammel peppermø som har sittet her i 40 år.

Ragnhild Nannestad, AKA, Linderud

— Hva synes du om mennene på Linderud?

Ragnhild svarer diplomatisk at hun synes de er greie og allright som kolleger.

Hakkespetten jaget Praktbille-larver

Hakkespetten har igjen vært på besøk. Etter forrige visitt på Linderud måtte man sage ned to store bjerketrær.

Som vi fortalte oppførte fuglen seg en smule eksentrisk fra en ornitologisk synsvinkel. Førstekonservator Hjalmar Munthe-Kaas Lund - kjent bl.a. fra radioens "Ukens fugl" - kom personlig på befarings. Han fant ferske spor etter insektlarver - med stor sannsynlighet larver av Praktbille. Denne billen har spesialisert seg på syke eller svekkede bjerketrær.

Hakkespetten har altså i sin jakt på larvene kun ødelagt trær som likevel ikke hadde lenge igjen.

Ragnhild Nannestad synes mennene på Siemens er greie som kolleger.

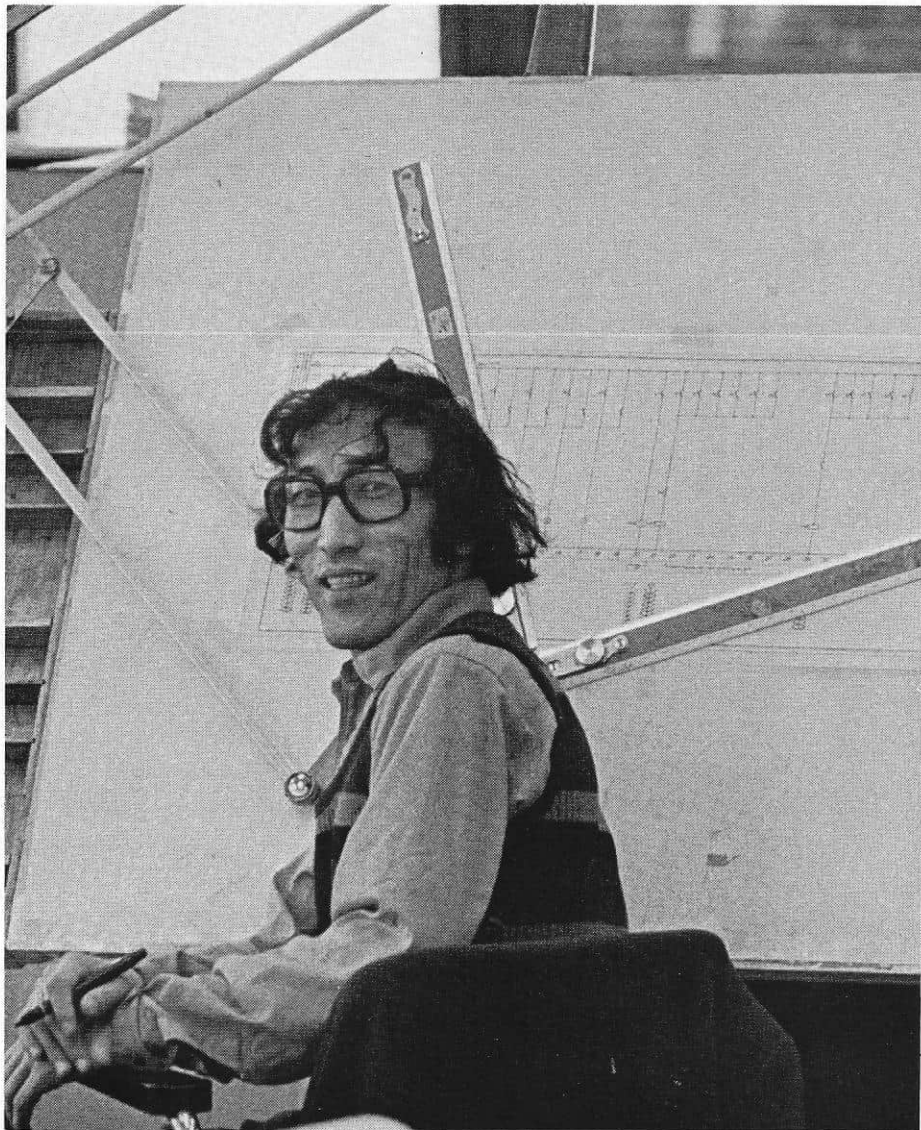

Hakkespetten har i flere uker på en utrolig måte unngått vår fotograf. En våken Tor Hjelkrem tok imidlertid saken i egne hender. Han fikk kjapt låst ut apparatet, stormet ned og fyrte løs mot tretoppene. Bedre kunne ikke Sverre Fjeldstad gjort det - ihvertfall ikke på den avstanden med et 50 millimeters normalobjektiv.

Tibetaner har fått montørutdannelse i Siemens

Han har elektrikersertifikat gruppe L og han har vært ansatt hos Siemens i tre og et halvt år. Men han er ingen vanlig Siemens montør. Jampal Kunsang kommer fra Tibet.

Jampal Kunsang: Som buddhist tror jeg på rettferdighet - engang vil det tibetanske folket vende tilbake.

Som så mange av sine landsmenn har han ført en omflakkende tilværelse. Sammen med sin mor og sine to søstre flyktet han til India. Femten år gammel kom han i 1964 til Norge. En humanitær organisasjon her i landet, "Tibetaner-hjelpen", tilbød seg å utdanne 45 gutter fra flyktningeleirene i India. Mange vil nok nikke igjenkjennende. Prosjektet har vært behørig dekket av norsk ukepresse.

Siktemålet var å gi guttene en utdanning som var relevant for dem som tibetanere i India. På privatskolen på Gjøvik lærte de f.eks. mye engelsk, men lite norsk. Etter to år spesialiserte man seg. For Jampal Kunsang ble det sterkstrømlinjen ved yrkesskolen, praksis, så Gjøvik Tekniske og siden Siemens. I 1972 fikk han sertifikatet sitt og han jobbet da 1 år ute på anlegg. De siste fire månedene har han sittet på installasjonsavdelingen på Linderud.

— Tror du at du noengang vil se igjen Tibet?

— Kanskje, kanskje ikke. Vi tibetanere er overbevist om at vårt folk engang vil vende tilbake. Når og hvordan, det vet jeg ikke - men som buddhist tror jeg på rettferdighet.

— Hvorledes har det gått med dine skolekamerater?

— De fleste har reist tilbake til India og arbeider blant tibetanere der. Vi er bare 8 stykker igjen i Norge.

— Er det ikke vanskelig å forlate Norge og reise tilbake til et U-land. Nå etter 10 år er dere vel snart for nordmenn å regne?

— Nei, vi er fremdeles tibetanere. Et lite folk må holde sammen. Vi liker oss svært godt i Norge og det er helt frivillig om vi vil reise tilbake. Men i India er det mange som venter på oss.

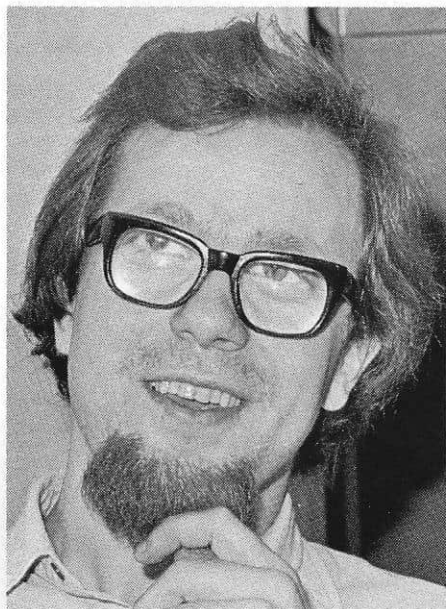
Foreløpig er elektrisiteten lite utbygget i det tibetanske samfunn i India. Det vil komme en tid da vi trenger spesialister. Tibetannerne vil selv ta ansvar og ikke være avhengig av indiske eksperter.

— Hvilke planer har du nå?

— Ambisjonene mine er å ta autorisert installatør prøve. Jeg håper Siemens kan gi meg litt praksis.

Til slutt vil jeg takke for all den hjelp som jeg har fått fra firmaet i de siste årene.

Personalavdelingen utvider. Bedre service for bl.a. timelønnede

Personalavdelingen i Oslo skal styrkes, og ny mann er ansatt. Han heter Kåre Egil Wang, er 24 år gammel og kommer fra Overhalla i Nord-Trøndelag. Foreløpig arbeider han i hovedbokholderiet i Oslo, men vil bli overflyttet så snart en erstatning for ham der er funnet.

— Hva slags bakgrunn har du?

— Av boklig lærdom har jeg økonomisk gymnast. Etter å ha prøvd meg endel innen "modernæringen" (jordbruk), tok jeg artium våren 1972. Deretter arbeidet jeg et år som sekretær i Senterungdommens Landsforbund før jeg begynte i hovedbokholderiet på Siemens.

— Hvorfor skifter du fra bokholderi til personalarbeide?

— Som en ser av det jeg har drevet med tidligere er ikke tallene min eneste interes-

se, og derfor falt det naturlig for meg å være på utkikk etter en mer "levende" stilling. Da jeg fikk kjennskap til at personalavdelingen skulle utvides med en mann, fikk jeg lyst til å prøve meg og aksepterte et tilbud om å ta denne stillingen.

— Hva slags oppgaver får du?

— Mitt hovedfelt blir rekruttering og introduksjon av timelønnede, lagerpersonale og montører - et felt hvor det er for liten kapasitet idag. Av andre oppgaver vil jeg få endel med pensjonsordningen vår å gjøre, ved siden av andre løpende oppgaver som en personalavdeling naturlig tar seg av.

— Vet du noe nærmere om når du tar fatt på dine nye oppgaver?

— Datoen er ennå ikke fastsatt, men jeg har fått anledning til å sette meg inn i de arbeidsoppgaver som blir området mitt i fremtiden. Så en kan si at jeg allerede nå deler min tid mellom bokholderiet og personalavdelingen. Jeg ser imidlertid frem til å starte for fullt!

Trio

Kåre Egil Wang-regnskapsmann som søker et mer "levende" arbeidsfelt på personalavdelingen.

Tidlig våronn i blomsterkassene på Linderud

Gartner-filial på Linderud

I februar fikk floraen på Linderud sin årlige heloverhaling. Tidligere sendte man blomsterkassene til gartneriet. I år kom gartneriet istedet til Siemens.

To mann og en kvinne fra Handelsgartneriet Wagner opprettet filial i kjelleren.

Ta det onde med rot

Plantene ankom kjelleren med heis. Det ble siste reis for mange. På et bord gransket man kassenes innhold. Etter et par sekunder falt dommen. Den planten som ikke hadde klart å stramme seg opp under eksaminasjonen, var så godt som kompost allerede. Gartnere tar prinsipielt det onde ved roten. De plantene som slapp tilbake til kontorlandskapet hadde også fått smake kniven. Nye naboer var kommet til i kassene - aggressive konkurrenter med Handelsgartneriets beste anbefalinger pluss moms.

Våre ansatte viste stor medlidenhet med taperne. Kasserte planter ble smuglet ut for opplivingsforsøk i egne private blomsterpottar.

Sentral vanning

Til daglig er det Eilif Hansen som tar hånd om plantene våre på Linderud. Han er sjef for 130 blomsterkasser og bruker fire timer på å vanne dem.

Hvorfor har vi ikke en desentralisert vanning? Ville ikke det styrke medansvaret for nærmiljøet?

Eilif Hansen er ikke enig. Jo flere kokker, desto mer vannsøl. Dessuten er det vanskelig å vanne riktig. Vi minnes plutselig en viss oss betrodd plante, dens brå og mystiske død med påfølgende uhygge - og vi er enig. Vanningen kan ikke overlates hvem som helst.

Tørker støv av plantene

Plantene må støvtørres. Nytt for oss, men elementært i faget. Eilif Hansen dusjer først planten med vann, tørker så hvert enkelt blad og avslutter med en spraydusj med skjønnhetsmiddelet Flora-glans.

Annen hver måned må han hente fram jordsekkene og fylle på kassene. I gjennomsnitt fyller han på 2,5 kilo for hver kasse.

Natursvin i kanten

Ifølge Eilif Hansen kreperer blomstene i kanten fort vekk.

Matpapir, tyggegummi og teposer er ikke jordforbedringsmidler. Skvetter av te, kaffe og brus forgifter grunnvannet. Kassene er ikke askebegre.

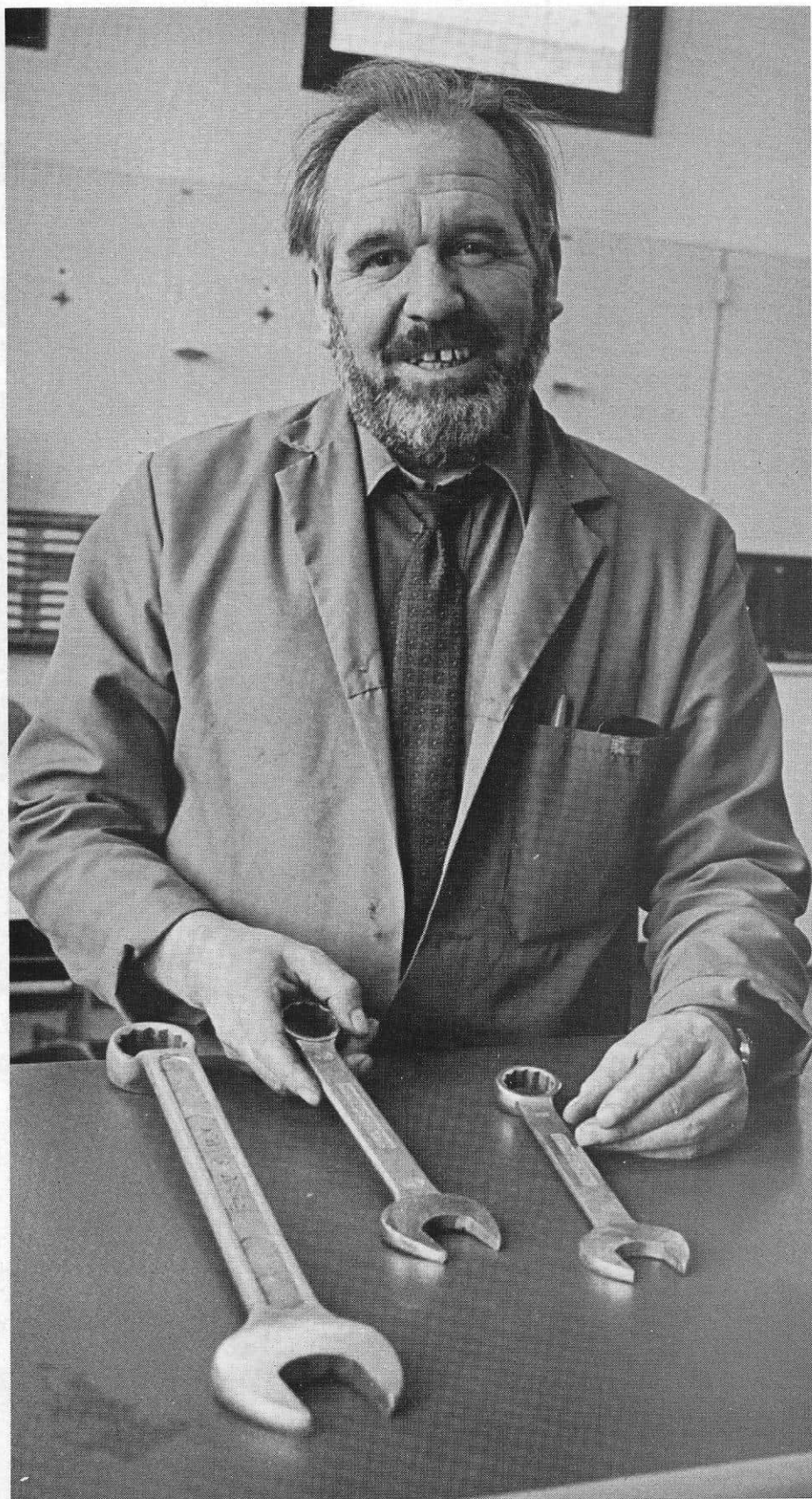
Øverst:

Til daglig er det Eilif Hansen som steller for plantene på Linderud. Det tar fire timer å vanne dem alle.

◀ Gartner Granlund løfter opp en ny kasse for kritisk inspeksjon. Svake og syke planter blir luket vekk med hård hånd.

Det er han som skaffer oss verktøyet

Thorbjørn Karlsen - mange jern i ilden både på jobben og privat.

Hen heter Karlsen. I dagligtale kjenner mange ham under mer fargerike navn. Karlsen har nå vært 20 år i firmaet.

Disse 20 år har han brukt til å bygge opp verktøylageret vårt. Han har sitt eget hjørne i lagerbyggets underetasje, og derfra styres virksomheten.

— Hva består egentlig jobben din i?

— Jeg kjøper inn alt vi har av verktøy og motorer til samtlige av våre anlegg for 200 montører - både på sterk- og svakstrømsiden. Alle montørene har sin kiste med fast verktøy - alt det øvrige de måtte trenge låner de hos meg. Vi har verktøy for bortimot 1 million kroner her. . .

Det er forøvrig en vanskelig oppgave å tekkes 200 montører, men jeg trøster meg med at til lags åt alle kan ingen gjera. Det er ikke alltid at det riktige verktøy bestilles, men jeg har etterhvert tilegnet meg såvidt god erfaring at jeg kan gi råd og vink til hva som kan brukes.

For å gi et innblikk i omfanget kan jeg nevne at til Mongstad lastet vi opp en lastebil og en varebil med verktøy og utstyr - det er nærmere 5 tonn det! Stort sett er omfanget av virksomheten blitt så omfattende at ønskemålet mitt er å kunne få en mann til, slik som de har i Trondheim.....

— Vi hører du også er aktiv på fritiden?

— Fotballgutta våre kaller meg for formann i supporterklubben. Jeg var på samtlige seriekamper ifjor bortsett fra en, og den tapte de. Før kampen mot Brannvesen lagde jeg opp et par hundre vimpler og ledet heiagjengen, men da ble det som kjent uavgjort. Jeg tror imidlertid at gutta tar skrittet helt til topps i år - de trener hardt, er et godt lag og fortjener belønning for strevet. Jeg håper de får støtte fra flere publikummere enn meg på årets kamper!

— Ellers er vel musikken ditt hjertebarn?

Karlsen blir blank i øynene og slår fullt over i Orkangerdialekt (han mener forøvrig at byen i Trøndelag er Orkanger - Trondheim er bare filial).

— Jeg arbeidet først med skolemusikken i 10 år, og har nå fulgt sønnen min over i Østensjø Janitsjar, hvor jeg er materialforvalter. Det er litt av en jobb å holde styr på noter osv., men gleden ved å kunne legge alt til rette for ungdommene synes jeg mer enn oppveier dette. Det er en fin oppgave å være behjelpelig med å holde ungdommen borte fra gatehjørnene.

Ellers har jeg hatt ansvaret for å legge opp 5 større musikkstevner i Oslo - det ene var sogar det største som har vært arrangert her i byen og telte hele 29 korps!

Trio

SIEMENS INTERN

Utgitt av

SIEMENS A/S

Avd. for Markedsplanlegning og Informasjon